

Izhaja

vsak petek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovcu, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za in s e r a t e se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

**Upravništvo „Mira“
v Celovcu,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
naprej.

Leto XXV.

V Celovcu, 20. oktobra 1906.

Štev. 42.

Današnja številka obsega 6 strani.

Volilna reforma.

Težki oblaki so se začeli zbirati nad komaj do polovice dokončano stavbo volilne reforme in ljudje, ki pazno zasledujejo celi tek stavbe, zelo dvomijo, da bi bila stavba pred zimo pod streho. Dosedaj je še šlo nekako naprej, ali kar na enkrat se je delo ustavilo, in tisti, ki so bili prej, posebno v začetku, dobri prijatelji volilne reforme, so jo začeli sedaj zelo, zelo po strani gledati. Gre se namreč zato, da se razdelitev volilnih okrajev, kakor jo je določil odsek, zavaruje z dvetretjinsko večino, to se pravi, da se more v bodoči zbornici izpremeniti razdelitev volilnih okrajev le tedaj, ako glasujete dve tretjini navzočih poslancev za izpremembo. Dvetretjinska večina v tem slučaju je zahteva Nemcev, kateri si hočejo s tem za nedogledne čase zagotoviti „svoje posestno stanje“, katero jim sedaj zagotavlja razdelitev volilnih okrajev. Z drugimi besedami bi se to reklo: Nemci hočejo za vedno ohraniti nadvlado, katero so si pridobili s tem, da so ugrabili drugim narodnostim njihovo posest. Ako bi v resnici ostalo pri dvetretjinski večini, potem smo koroški Slovenci na milost in nemilost izročeni Nemcem za vedno, kajti v doglednem času se ne bodo v Avstriji razmere toliko izpremenile, da bi se dosegla drugačna razdelitev volilnih okrajev na Koroškem. Stvar je zelo važna za nas koroške Slovence. Ravno tako so pa tudi Čehi odločni nasprotniki dvetretjinske večine v tem pogledu, ker bi se s sprejetjem te določbe odrekli vsakemu napredku nasproti Nemcem in jim prepustili ves oni češki svet, ki je vsled raznih vplivov še pod nemškim gospodstvom. Vlada sicer poskuša ublažiti ta razpor, ali kakor nočejo odstopiti Nemci od svoje zahteve po dvetretjinski večini pod nobenim pogojem, ravno tako je nočejo Čehi pod nobenim pogojem sprejeti. Vsled tega pravijo, da je cela volilna reforma „v nevarnosti“.

Nam koroškim Slovincem ne bi bilo žal, ako bi se v resnici tudi podrla popolnoma.

V zadnjem času se je zopet začelo misliti na koroške Slovence. Stvar je sprožil v odseku poslanec mesta Ljubljane, dr. Ivan Tavčar, ki

je po poletnih počitnicah vstopil v odsek za volilno reformo. Poleg drugih izpreminjvalnih predlogov, ki so imeli namen, kolikor mogoče zadrževati tek obravnave, je predložil tudi predlog, da naj se še enkrat obravnava o razdelitvi volilnih okrajev na Koroškem. Zahteval je, da se, če se že drugega ne da doseči, vsaj zagotovi koroškim Slovincem oni „slovenski“ volilni okraj, katerega jim je določila prvotna vladna predloga (Pliberk, Žel. Kapla, Dobrlavas, Borovlje), in sicer s tem, da se izločijo iz tega volilnega okraja nemška mesta in industrijske občine. To se pravi, obnovil je svoječasn predlog dr. Plojev, katerega je le-ta stavil za slučaj, da se ne sprejmeta dva slovenska volilna okraja na Koroškem, čemur je takrat pritrdila tudi vlada. Dr. Tavčarja je zavračal Dobernig, ki je izjavil, da so Nemci odločno proti vsakemu izpreminjvalnemu predlogu glede Koroške.

„Slovanska zveza“ se je med tem časom tudi posvetovala o zadevi koroških Slovencev, katero hoče zopet spraviti na dnevni red. Upa namreč, da se bo dalo, če ne prej, pa vsaj v celi zbornici doseči dva mandata za Slovence na Koroškem. Vsled tega je stopila v zvezo z dr. Tavčarjem, da je umaknil svoj predlog. Ali se bo dalo kaj doseči, je seveda še popolnoma negotovo. Koroški Slovenci bi gotovo pozdravili z največjim veseljem tako izpremembo.

Kakor smo že enkrat rekli, ima volilna reforma še dolgo pot, predno bo postala postava, a čas državnemu zboru že poteka. Delegacije morajo tudi še zborovati. Gotovo je torej, da mora biti vladi in vsem strankam, ki so za njeno volilno reformo, vse ležeče na tem, da se stvar reši pravočasno. Potemtakem je tudi lahko umljivo, koliko sitnosti napravi že vsak najmanjši izpreminjvalni predlog, ako se le za par ur zavleče obravnava. Kaj bi pač obljubila vlada, samo da bi se rešila teh sitnosti. Nam se pač zdi, da bi se nekdanji „casus belli“ (povod vojne), kakor so Nemci imenovali našo zahtevo po dveh mandatih, kmalu izpremenil v „casus pacis“ (povod miru), ako bi se z najodločnejšim povdaranjem te zahteve spravilo v nevarnost celo stvar.

Za nas koroške Slovence pač velja le to dvoje: **ali nam našo pravico, ali pa proč z volilno reformo.**

Zapisnik

O V. poučnem zborovanju, katero je priredila Zadrúžna Zveza v Celju, registrovana zadruga z omejeno zavezo, sporazumno s pododborom za Koroško za koroške posojilnice v sredo, dne 25. julija 1906, ob 2. uri popoldne v posojilniški dvorani gostilne pri Orlu v „Narodnem domu“ v Velikovcu.*

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika in poročilo ravnatelja.
2. Kako urediti kontrolo o dolžnikih?
3. O enakomernem uradovanju in poslovanju.
4. Konstituiranje pododboru oziroma podružničnega odbora.
5. Slučajnosti.

K točki: 1. Nagovor predsednika in poročilo ravnatelja.

Predsednik gosp. Mihael Vošnjak otvori ob 2. uri zborovanje ter navzoče zastopnike prav prisrčno pozdravi.

Zapisnikarjem imenuje g. ravnatelja Franjo Jošta ter ga pozove, da konstatuje, koliko zborovalcev je navzočih. Slednji prečita iz prezenčne liste imena navzočih zastopnikov in pooblaščenec koroških posojilnic, iz katere je razvidno, da je navzočih nad 50 zadrugarjev, katerim se je pridružilo še precejšnje število gostov iz domačih in tujih krajev, med njimi marljivi zastopnik in zagovornik pravic koroških Slovencev, g. dr. Janko Brejce, odvetnik v Celovcu. Zastopane so bile večidel vse koroške slovenske posojilnice.

Celjsko Zadrúžno Zvezo zastopajo gg. predsednik Mihael Vošnjak, ravnatelj Franjo Jošt ter nda načelstva Ivan Lapajne in dr. Franjo Rosina, odbor koroške podružnice pa načelnik Valentin Weiss ter odbornika Leopold Pristoun in Valentin Krigl.

Potem nadaljuje predsednik približno tako-le: Gospoda, narodnjaki! Ni prvokrat, da se združuje tukaj z Vami Zveza v zadevi razpravljanja o važnih zadrúžnih in posojilniških zadevah. Celjska Zveza, ki je bila osnovana leta 1882/83, je že od nekdaj obračala največ svoje pozornosti na koroške posojilnice. Ona je snovala po Koroškem posojilnice, jih nadzorovala ter jim po-

* Zaradi obilice političnega gradiva priobčnjemo šele sedaj. Op. ured.

Podlistek.

Pisma iz jutrovega.

Juri Trunk.

I. Iz Aleksandrije v Port-Sajd.

(Konec.)

Kakor pri prihodu na afrikansko obrežje, sem se oziral tudi tukaj ne brez ginjenosti tja na nizko obrežje Azije, proti krajem, kjer se je začela zgodovina človeškega rodu, posebno pa proti krajem, kjer je vsaka ped zemlje sveta po stopinjah našega božjega Odrešenika. S kakim srčnim hrepenenjem želi videti ta kos zemlje tisočero vernih kristjanov, a njih hrepenenje ostane le želja, a meni je Bog skazal to milost. Dasi se od sv. dežele še ne vidi ničesar, so se mene lotile te misli že sedaj, ko smo ravno nameravali prestopiti prag Azije.

Iz pristanišča je prišla po nas posebna ladja, brez katere ne sme peljati nikdo v luko, in polagoma smo prišli med dva bregova umetno napravljene skalovja, ki zabranjuje valove. Na desni, afrikanski strani stoji na skalnatem bregu velik spomenik francoskega inženjerja Ferdinanda Lesseps, kateremu je prišlo na misel ta prekop narediti in ki ga je tudi izpeljal. Obrnjen je proti morju, v roki drži kos papirja in z desno kaže na prekop. Na me še ni zlahka naredil kak spomenik tak vtis, kakor ta, zakaj mnogim se sicer postavljajo spomeniki, a malo jih je, ki bi zaslu-

žili spomenik, kakor ga zasluži ta Francoz. Počasno so ladjo spravili na odmerjeni prostor in začeli razpečavati blago. Prijatelj Stres se je odpeljal na breg, jaz sem ostal na krovu, solnce je bilo jako prijetno in, ker je ladja stala mirno, mi je ugajalo, da sem se malo odpočil od hude vožnje. Obenem sem vzel v roke knjigo in bral zgodovino sneškega prekopa in njegov pomen za svetovni promet. Nekaj podatkov bo zanimalo tudi „Mirove“ bralce.

II. Iz Port-Sajda v Haifo.

Med Azijo in Afriko se zarezje precej globoko Rdeče morje in se bliža na 160 kilometrov Sredozemskemu morju. Ta daljava je sicer še vedno jako ogromna, približno iz Beljaka v Gradec, ali kaj se more človeškemu duhu ustavljati, ako se loti kakega dela? Sicer so spoznali že v starih časih, da bi bilo jako ugodno, ako bi se moglo oboje morje zvezati s prekopom, in večkrat so poskušali delo izvršiti in morje zvezati vsaj z Nilom, a vedno brez vsakega uspeha. Ko je Napoleon podjarmil Egipet, je mislil tudi na to delo; a Lepère, ki je vodil merjenje itd., je po napaki trdil, da bi bilo Rdeče morje 9 metrov višje od Sredozemnega, torej prekop nemogoč. Napoleon je jutrovo kmalu zapustil in pozabilo se je na vse. Šele l. 1838. je imenovani Francoz pl. Lesseps zopet resno začel delati na to, da bi se delo izvršilo. Turčija je njegovo prošnjo odbila, pač pa se je začel za načrt zanimati egipovski podkralj Sajd paša. Angleži so bili s prva hudi nasprotniki, a 1856. l. je Lesseps vendar dobil dovoljenje za zidanje ter ustanovil družbo

s kapitalom 200 milijonov frankov. Podkralj mu je obljubil 20.000 delavcev, katere naj bi družba primerno plačala; vseh delavcev je bilo okoli 30.000. Družba ima prekop v najem za 99 let, potem pripade Egiptu. Težave so bile ogromne in naraščale od dne do dne, ko so dne 25. mal. travna l. 1859 delo začeli. Podnebje je v puščavi in nižavi jako nezdravo, vročina strašna, zemlja je skoraj goli pesek. Težavno je bilo preživiti dan na dan 30.000 ljudi, ko se je moral živež od daleč dovažati; huda je bila tudi za pitno vodo, dokler niso prišli do jezera, ki ima sladko, pitno vodo; 1600 velblodov je bilo dan na dan na potu samo z vodo, in vse priprave, orodja, stroji itd., se je moralo dovažati iz Evrope. Angleži so še bolj delali težave, ko so videli, da bo delo vendarle skončano, kar sprva niso hoteli prav verovati, in l. 1865. je med delavci izbruhnila kolera, tako da dalj časa niso mogli delati. Kljub vsem težavam je bil prekop v desetih letih zgotovljen in dne 16. nov. l. 1869. odprt promet. Ob tej priliki je bilo pri svečanostih navzočih tudi več vladarjev in egipovski podkralj je bil tako „židane“ volje, da mu za 37 milijonov ni bilo škoda. Takega „žajfanja“ svet gotovo še ni doživel, a velikansko delo je zadosten povod.

Kakor omenjeno, je prekop dolg 160 kilometrov, daljave so zaznamovane na modrih deskah; širok je 58 do 100 metrov, globok 8 metrov. V gotovih daljavah so širša mesta, kjer se izogibajo ladje ena drugi.

Da se delo izplača, kaže izkaz dobička. Družbino premoženje je 480 milijonov frankov; prvi dobiček se je skazal l. 1872. in sicer nad

Naročujte edini koroški slovenski list »Mir«!

magala v denarnih zadregah. Za pouk so skrbeli njeni revizorji in pa poučna zborovanja, kakoršnih se je vršilo dosedaj četrto in sicer v Celovcu v letih 1894, 1899 in 1901 ter v Velikovcu leta 1902. Današnje zborovanje je peto te vrste, ki naj rodi, kakor poprejšnja, obilo dobrega sadu, kajti združništvo igra veliko ulogo glede slovenskega uradovanja in to zlasti v tužnem Korotanu. Omeniti je potrebno, da je sklicala današnje zborovanje Zadružna Zveza, ki se je osnovala poleg poprejšnje društvene „Zveze slovenskih posojilnic“, ker nam je bil okvir slednje v sedanjem razvoju zadružnega delovanja pretesen in je torej Zadružna Zveza prevzela od stare Zveze vse posle, ki se tičejo zadrug, poleg tega pa je uredila moderno zadružno denarno centralo, ki izobno posluje že celo tekoče leto in ki v vsakem oziru vstreza vsem obširnim zahtevam in nalogam, ki so se na njo stavile. Koroške posojilnice so najbolj želele denarne centrale pri Zvezi, in se je torej sedaj, ko se je njihova opravičena želja uresničila, tudi tesno oklenejo v vsakem oziru. Nadaljni povod k ustanovitvi Zadružne Zveze pa je bilo tudi dejstvo, da se je med tem časom uveljavil že tolikanj zaželjeni zakon o obligatorični reviziji, vsled katerega je prevzela Zadružna Zveza tudi revizijsko koncesijo ter je obligatorične revizije začela v zmislu zakona tudi takoj nadaljevati.

Gotovo je torej, da je bila ureditev Zadružne Zveze, v obliki kakoršno ima sedaj, velika in nujna potreba, katero je uvidel poleg mlajših činiteljev na zadružnem polju tudi on, in je prepričan, da bode slovenskemu združništvu in zlasti koroškim posojilnicam lahko v sedanjem svojem novem ustroju koristila še mnogo več.

Zadružni denarni zavodi imajo velik pomen zaradi tega, ker so nekako avtonomni faktorji v državi, kajti nobena oblast se nima vtikati v njihovo poslovanje izvzemši Zveza, ki jih nadzoruje in ki ima v to od c. k. ministrstva podeljeno koncesijo. Nobena oblast ne more zahtevati od slovenske posojilnice, naj ona drugače posluje, kakor v svojem uradnem jeziku, in nihče ne more siliti slovenske posojilnice, da bi ona sprejemala dopise, ki niso spisani v njenem uradnem jeziku. V tem oziru je pa tudi tembolj potrebno, da stoje vse koroške posojilnice, ki so slovenske, kot član v slovenski Zadružni Zvezi, kajti le ona jih bode zamogla ščititi v vseh narodnostnih vprašanjih. Vsaj je tudi že v revizijskem zakonu izrecno zapovedano, da smejo Zveze združevati okoli sebe le take zadrug, ki imajo eden in isti uradni jezik, in je obžalovanja vredno dejstvo, da so napravile v tem oziru nekatere koroške posojilnice nedopustno izjemo, od katerih pa pričakujemo, da se bodo v bodočnosti poboljšale ter stopile v kolo starejših sester ter se pridružile naši slovenski Zadružni Zvezi, ki bode potem laglje uveljavljala svojo zahtevo na razne oblasti po slovenskem uradovanju.

Predsednik se zahvaljuje zavednim voditeljem in zastopnikom koroškega posojilništva za vztrajno zvestobo pri poprejšnji društveni Zvezi ter pozivlja navzoče posojilničarje, naj istotako zvesti ostanejo vsikdar tudi Zadružni Zvezi v

Celju, katere napredek in procvitanje naj nam bode vsem v ponos!

Ravnatelj Zadružne Zveze v Celju, g. Fr. Jošt, poroča za tem obširno o prometu, napredku in uspehih slovenskega združništva, zlasti pa še o koroških posojilnicah, rekoč: Iz ust poznejših gospodov govornikov bode te slišali zanimivih referatov. Meni, ki premetavam leto in dan le številke in denar, pa dovolite, da vam poročam nekoliko o tisti panogi delovanja, ki pripada najbolj v mojo stroko in ki je pri vsem zadružnem delovanju najvažnejša. V svojem poročilu navede potem govornik interesantne številke, izmed katerih naj omenimo tu le najvažnejše. V letu 1905 so napravile koroške posojilnice prometa K 5,074.799'97; vsa aktiva so znašala K 5,778.774'14, pasiva pa K 5,757.927'13; čisti dobiček za leto 1905 je znašal K 20.847'01. Zadružnikov so imele leta 1905 koroške posojilnice 6626, deležev pa 9368; svota vplačanih deležev z obrestmi vred znašala je K 79.179'33. Vsi rezervni fondy so znašali K 204.340'67. Najvišja obrestna mera za vloge je bila 4½%, najnižja pa 3¼%; najvišja povprečna mera za posojila pa 5'11% in najnižja 4'95%.

Nadalje navede referent tudi napredek koroških posojilnic v letu 1905 proti onemu leta 1904, ki je jako znaten in nam sme obujati opravičeno najlepše nade v boljše bodočnost.

Priporoča tudi, naj se posojilnice v obilni meri in po možnosti izključno poslužujejo denarne centrale Zadružne Zveze v Celju, ker bode to v prvi vrsti v največjo njihovo korist.

Enako kakor poprej g. predsednik izraža tudi poročevalec željo, da bi se vse koroške posojilnice zvesto oklenile svoje matere Zveze v Celju, ki je bila, je in bode vselej rada v vsakem oziru na pomoč bratom na Koroškem, katerim se godi prav tako slabo in še slabše, kakor nam, njihovim bratom in sorodnim trpinom v zeleni Štajerski.

H sklepu še želi, naj bi koroške slovenske posojilnice tudi v bodoče tako krepko napredovale, kakor do sedaj, in se še vedno bolj razvijale ter da bi ustvarile kmalu oni mogočni in nepremagljivi jez, ki bode lahko uspešno kljuboval vsem navalom domačih in tujih neprijateljev. V to pomozi Bog!

Potem pa predlaga z ozirom nato, ker se je pri raznih prilikah že povdarjala potreba, da bi posojilnice ustvarile neki narodni sklad, sledeče: Sklene se delovati na to, da se zavežejo vse slovenske koroške posojilnice prispevati vsako leto iz čistega dobička gotov odstotek za narodni sklad, ki ga bode opravljal odbor koroške podružnice po svoji najboljši vesti in vednosti. V nekaterih letih bi se iz teh prispevkov in iz obresti glavnice nabral znaten znesek, s katerim bi se zamoglo marsikaj koristnega storiti v občino korist slovenskega Korotana. Odboru koroške podružnice se naroči, da ukrene v tem oziru vse potrebno.

Ko je dal predsednik ta predlog na glasovanje, je bil isti sprejet z velikim navdušenjem enoglasno.

(Konec prihodnjič.)

Koroške novice.

„Slovanska zveza“ je imela v torek svojo sejo, v kateri je stavil štajerski poslanec Robič predlog, da naj „Slovanska zveza“ izvaja svoje posledice, ako bi bil v odseku sprejet predlog o dvetretjinski večini. Ta predlog je bil odklonjen z 12 proti 6 glasovom. Za predlog so glasovali: Korošec, dr. Ploj, Robič izmed slovenskih poslancev in češki poslanci dr. Hruban, Koudela in Stojan. Večina „Slovanske zveze“ je tedaj mnenja, da se sme eventuelno, to je, ako že ni drugače, sprejeti nemška zahteva po dvetretjinski večini brez kakega odpora, ki bi spravi vladno volilno reformo v nevarnost. Ta sklep „Slovanske zveze“ nam je kratkoimnalo nerazumljiv, ako ne sloni morda na kompromisu z drugimi strankami, ki zagotavlja gotov uspeh v zbornici radi izpremembe volilnih okrajev na Koroškem.

Kaj pa to? Ravno došli „Slovenec“ nas je iznenadil s senzacionalno objavo „Slovanske zveze“, katera se glasi:

„Slovanska zveza“ je včeraj zvečer po triurni debati storila s pretežno večino sledeči sklep:

„Klub naroča svojim zastopnikom v odseku za volilno reformo, da glasujejo zoper vsako reasumiranje razdelitve volilnih okrožij, razun, če bi se šlo za vsestranski kompromis.“

Razlogi, ki so napotili klub k temu sklepu so v kratkem sledeči:

Klub meni, da je dr. Tavčarjev reasumijski predlog glede Koroške popolnoma ponesrečen in stvari koroških Slovencev popolnoma škodljiv. Škodljivost tega predloga bi bila tem večja, če bi se zanj angažirala „Slovanska zveza“, ki je edina resna zastopnica interesov obmejnih Slovencev. Nasprotno pa se škodljivost dr. Tavčarjevega predloga kolikor toliko paralizuje, ako „Slovanska zveza“ naravnost proti njemu glasuje in si tako varuje popolnoma proste roke za resno akcijo v zbornici, ki jo bode z vso odločnostjo započela.

„Slovanska zveza“ se pa ni omejila na specifičen sklep glede Koroške, temveč je v obče sklenila nasprotovati vsakemu reasumiranju, ki ne sloni na kompromisu, to radi tega, da se prepreči vsako nadaljno zavlačevanje rešitve volilne preosnove v odseku.

Konečno odločitev ima itak zbornica in brez vsake vrednosti je, podaljševati razprave v odseku, razun, če se hoče volilno reformo sploh preprečiti.

„Slovanska zveza“ pa hoče, da pride še o pravem času do odločitve v zbornici in si noče nakopati sumnje, da je karkoli učinila, kar bi utegnulo zavleči konečno odločbo parlamenta.“

Komentar k temu nam trenutno nerazumljivemu sklepu bo prinesla bodočnost!

Državni proračun za leto 1907 izkazuje 1.892,501.082 K dohodkov, 1.890,871.352 K stroškov, potemtakem 1,629.730 K prebitka. Dohodki in stroški so se zvišali v enem letu za 66,674.250 K. Stroški se razdele sledeče:

Najvišji dvor	11,300.000 K
Kabinetna pisarna Nj. Veličanstva	177.173 „
Državni zbor	3,082.907 „

2 milijona, l. 1901. pa nad 74 milijonov! To je pač masten zaslužek v enem letu.

Ladij je šlo skoz prekop l. 1901: 3699. Od teh je bilo angleških 2075, nemških 511, francoskih 281, holandskih 230, avstrijskih 139, ruskih 129 itd., ki so skupaj imele 10 milijonov ton. Carina je precej visoka, namreč 9 gld. za tono, tako da plača ladj, ki ima 1300 ton 13.500 frankov: tudi za potnike se mora plačati za osebo 10 frankov. Hitre ladje vozijo skoz kanal 16 do 20 ur, bolj počasne do 40. Važnost tega prekopa je v tem, da se pot v Indijo za polovico skrajša. Skoz voziti smejo ladje vseh narodov.

V pristanišču je vse polno ladij, med njimi precej vojnih, seve največ angleških. Prav žalostno je bilo videti tam ostanke ruske mornarice, ki se je povračala iz Azije. Na avstrijski ladiji mi je pozneje pravil višji častnik, da je govoril z Rusi, ki so strašno pobiti, ko so izgubili toliko najlepših ladij. Umevno: v Aziji skoraj za vedno vse izgubljeno, doma upor in potoki krvi, kdo bi ne bil žalosten nad kruto osodo domovine, ako ima le količkaj čuta za njo. Tudi meni je dirnilo hudo, videti poleg ponosnih angleških velikih ruski drobiž. Z Rusi smo udarjeni vsi Slovani; a upa v bodočnost ni treba zgubiti.

Proti večeru, ko smo imeli oditi, se je pripeljal iz Odese veliki ruski parobrod „Kazan“, ki je bil namenjen v Vladivostok, da pripelje vojake v domovino. Nekaj dni pozneje pa berem v časopisu, da je pri otoku Ceylon zavozil na skalo, in nisem bral, ali ga je bilo mogoče re-

šiti, bržkone se je potopil, in zopet se je morje sklenilo nad milijoni.

Poleg raznih parobrodov je v prekopu vse polno takih ladij, ki neprestano kopljejo iz dna pesek in ga odvažajo. To je treba, ker bi drugače pesek kmalu vse zasul in Nil s svojo prstjo vse zamašil.

Dobili smo tudi precej sopotnikov, sosebno v III. razred, namreč mohamedanskih romarjev iz njih svetega mesta Meka, ki so bili večinoma iz Jeruzalema. Začelo je malo dežiti in celo poveljnik ladje se je z neko skrbjo oziral na morje. Eden je menil, dež morje pomiri, drugi zopet, da morje proti Jafi ni tako hudo itd., a vse je splavalo po vodi, ko je morje le rjulo in pljusvalo in bobnelo, da je bilo joj. Komaj smo bili zunaj pristanišča se je že začel ples za življenje in smrt. Hudo so trpeli popotniki v III. razredu, ker je pogostoma pljusnila voda čez krov in jih čisto oblila; premočeni so bili do kože, in ker je bil vihar mrzel, kakor pri nas po zimi, se razume, da so bili vredni obžalovanja. Pretresljivo je bilo slišati stokanje mohamedanskih žensk, kadar je nad nje pljusnil kak val. Neprestano so klicale „alah, alah“ in to s takim čudnim glasom, da je nehote človeka pretreslo. Težko smo čakali jutra, ko bi imeli priti v Jafo. A videli smo od daleč brig, toda na suho ni bilo mogoče, ker se parobrod vsled razburkanega morja ni upal ustaviti. Cel dan smo vozili po morju sem in tja in čakali ugodnejšega vremena, a dež ni odnehal in še manj vihar. Končno nam naznanijo, da je poveljnik opustil misel na Jafo, in da bo treba celo iti v Bayrut, kjer je edino precej varno

pristanišče. Hudo smo bili zbegani, a na morju je treba potrpljenja in končno smo izvedeli, da bomo skusili se ustaviti v Haifi, mestu ob slav-nem gorovju Karmel. Bila je že noč, ko so sidra začela ropotati in smo zagledali luči, ladja je bila sicer pritrjena, a vihar jo je metal sem in tja, da je bilo skoraj še hujše kot na morju. Drugo jutro smo čakali in čakali kake barke iz suhega, a dolgo se nikdo ni upal na morje. Končno pride jih vendar nekoliko, in ko so nam veslarji še prav pošteno segli v mošnjo, ker so videli, da smo v zadregi, smo se z velikimi težavami spravili proti enajsti uri na suho. Dasi smo morali misel na Jeruzalem za nekaj časa opustiti, smo bili vendar veseli, da smo rešeni hude vožnje in zopet na suhem. Naju so nemške sestre gostoljubno sprejele in jaz sem se odločil ostati na gori Karmel dalj časa. Dobil sem na ta način priložnost ogledati si najprej ožjo Zveličarjevo domovino, lepo Galilejo. — Tako se je, kakor mnogokrat v življenju, tudi na tem potovanju v sv. deželo uresničil pregovor: „Človek obrača, Bog pa obrne!“

Znana črkolivnica češke delniške družbe v Pragi je naročila dosedaj 200 komadov vse-slovenskih izkaznic, oziroma legitimacijskih listkov, komad po 1 K, ki jih je založilo v korist družbe sv. Cirila in Metoda društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov „Sava“ na Dunaju. Opozarjamo vse slovenske tiskarne na to slovensko tvrdko, ki tako dejansko razumeva češko-slovensko vzajemnost, ter jo pri tozadevnih naročilih najtopleje priporočamo.

Odsek za legitimacijski listek.

Državno sodišče	64.124 K
Ministrski svet in upravno sodišče	4.125.419 "
Skupne državne zadeve	270.627.918 "
Notranje ministrstvo	77.202.385 "
Domobrantsko ministrstvo	69.913.918 "
Naučno ministrstvo	90.460.266 "
Finančno ministrstvo	680.161.299 "
Trgovinsko ministrstvo	165.871.640 "
Železniško ministrstvo	304.079.330 "
Poljedelsko ministrstvo	57.345.413 "
Justično ministrstvo	76.834.076 "
Najvišji sodni dvor	583.000 "
Pokojnine	79.042.154 "

Skupaj . 1.890.871.352 K

Ko dobimo natančni proračun, bomo tudi natančneje povedali nekaj števil o dohodkih, s katerimi se ti stroški pokrijejo, in tudi one svote, katere dobi Koroška iz državnih blagajin.

Orožne vaje za domobrante. Leta 1907 imajo orožne vaje sledeči domobranci: 1. ki so dve leti aktivno služili iz nabornega letnika 1904, pridejo na prvo, iz l. 1902 na drugo, iz l. 1900 na tretjo, iz l. 1898 na četrto in iz l. 1896 na peto orožno vajo. 2. Domobranci, ki so tri leta aktivno služili, imajo iz nabornega letnika 1903 prvo, iz l. 1901 drugo, iz l. 1899 tretjo in iz l. 1897 četrto orožno vajo. 3. Nadomestni rezervniki iz nabornega letnika 1906 imajo prvo, iz l. 1903 drugo, iz l. 1900 tretjo orožno vajo. Potem pridejo l. 1907 na vaje vsi oni domobranci, ki so kako vajo na dolgu. Vaje se začnejo sledeče dneve: 15. marca, 15. aprila, 15. maja, 15. junija in 15. julija. Končne vaje se vrše sredi meseca avgusta. In sedaj najvažnejše: **vsak domobranec, ki ima l. 1907 orožno vajo, si lahko sam izbere in določi čas, kadar najlažje pride k vajah.** Seveda odpadejo zaradi te olajšave prošnje za oprostitev od orožnih vaj. Zadnji čas za priglasitev k eni ali drugi orožni vaji je dne 1. februarja. Kdor si do tedaj ne izbere časa za orožne vaje, mora tedaj delati končne (manevrske) vaje. Zglasiti se je treba torej pred 1. februarjem pri županstvu in povedati, kedaj se želi iti k vajah.

Kako se godi socijalnim demokratom. Znana ptujška „gifna krota“, katera sicer nosi tudi ime „Stajerc“, ima sedaj za urednika nekoga „faliranega“ socijalnega demokrata, kateri je bil svoj čas voditelj „slovenskih“ socijalnih demokratov v Ljubljani. Da bo vedelo naše ljudstvo, kakšen je urednik tega lista, katerega tudi na Koroškem prav pridno usiljujejo slovenskemu ljudstvu, naj navedemo o njem to, kar piše o njem socijalno-demokratski list „Arbeiterwille“ v št. z dne 14. oktobra. Pripomnimo naj še, da je oče „Stajerc“ neki pek Ornič, ki je obenem tudi župan v Ptuj, kjer „Stajerc“ izhaja. „Arbeiterwille“ je Ornič hudo prijel zaradi občinskega gospodarstva v Ptuj, na kar je seveda Ornič „popravil“; njegov urednik, bivši socijalni demokrat, pa ga je skušal oprati v hajlovski „Marburger Zeitung“. „Arbeiterwille“ pa pravi nato: „Potem se je skušalo oprati Ornič in ogrditi njegove nasprotne v mariborski „Schmierölzeitung“ z revolverskimi članki, ki jih je pisalo zaradi raznih tatvin in poneverjenj iz slovenske socijalno-demokratske stranke izbaceno, pred kratkim zaradi suma, da je zakrivilo zločin požiga, zaprto in v Ljubljano odvedeno, pa zaradi pomanjkanja zadostnih dokazov zopet izpuščeno in v obrambo nemštva v Ptuj pozvano človeče.“ — In to „človeče“ je bilo — voditelj socijalnih demokratov, ki je govoril skoraj na vsakem shodu. In ubogi zaslepljeni so mu verjeli vsako besedo. Ta človek sedaj piše „Stajerca“, katerega naj bi naši kmetje imeli za nov evangelij. Sramota bi bila, ako bi slovenski kmet le v roku vzel tako umazano cunjo tako umazanega urednika. Iz vsega tega pa se tudi izpozna, kakšen mora biti značaj takih ljudi. Pred par meseci še navdušen socijalni demokrat, sedaj pa na enkrat nemškutar. Ako bi prišel kam drugam, bi bil pa kaj drugega. Takšni so!

Slovensko uradovanje. Ker se je že več župnih in občinskih uradov obrnilo na nas s prošnjo, da naj jim naznamo naslove pomožnih knjig za slovensko uradovanje, priporočamo vsem takim uradom in tudi posameznikom v nabavo: „Babnik: Pravna terminologija“ in „Homan: Zdravniško-sodna terminologija.“ Obe knjigi se naročita lahko v vsaki slovenski knjigotlačnici.

Nov vlak na državni železnici. Ob nedeljah in praznikih bo vozil iz Beljaka do Področice poleg drugih rednih vlakov še poseben vlak, ki odhaja iz Beljaka ob 1. uri 30 minut popoldne in pride v Področico ob 2. uri 24 min. Vrača se iz Področice ob 5. uri 21 min. in pride v Beljak ob 6. uri 18 minut.

Duhovniške in cerkvene stvari. Knez in škof krški je imenoval č. gg.: Filipa Streinerja, župnika v Hohenfeldu, in dr. Janeza Quitta, knezoškofijskega tajnika, knezoškofijskim duhovnim svetovalcem. — Župnijskim izpitom dne 9., 10. in 11. t. m. so se podvrgli č. gg.: Henrik Hopfgartner, provizor, Innerteuchen; Ferdinand Huetter, provizor, Zammelberg; o. Karol Jungwirt, O. S. B.; Ivko Kogelnik, provizor, Apače; Franc Lasser, provizor, St. Peter pri Grabstanju; o. Albert Meneweger, O. S. B.; Jakob Rozman, prefekt v Marijanišču; Rupert Rotter, kanonik, St. Štefan pri Velikovcu; Janko Serajnik, provizor, Timenica; Peter Serajnik, kaplan, Prevalje; Anton Teul, provizor, St. Danijel; Kilijan Trutschnig, kaplan, Beljak; Gvido Zernatto, beneficijar, Špital; Karol Plasch, kaplan, St. Janž na Mostiču. — Knezoškofovim dvornim kaplanom je imenovan č. g. Janko Serajnik, dosedaj provizor v Timenici.

Dobrodelnemu društvu „Drava“ v Beljaku so darovali, oziroma plačali udnine: Jurij Trunk, župnik v Beljaku 20 K; dr. Oblak, Celovec, 5; A. Ekar, Celovec, 5; prof. Rostohar, Beljak, 5; prov. Bauman, Beljak, 5; Kircher, Beljak, 2; Zupančič, Beljak, 2; Ant. Erat, Zila, 2; Fr. Maselj, Ljubljana, 10; Fr. Hrašovec, c. kr. okr. sodnik v pok., Gradec, 10; J. Hochmüller, pokroviteljina I. obr., 20; Fr. Eller, nadučitelj, Zila, 100; J. Spitzer, posestnik, Podravlje, 30; J. Radoslav, Sl. Gradec, 6; dr. Ferdo Müller, Ljubljana, 20; Jak. Knaflič, župnik v Ločah, 30; Narodna družba na Peravi 4; De Reggi Al., Kranjska gora, 2; Jurij Jerman, župnik, Štebenj, 10; Iv. Graber, slikar, Štebenj 5; Mikula Fr., Peče, 2; Ojcl Pavel, Peče, 2; Ant. Zobec, pristav, Beljak, 2; M. Grafenauer, Beljak, 2; M. Schleicher, oštir, Logavas, 10; Upravništvo „Slov. Naroda“ 11:20; Dr. Al. Kraut 20; Mesto venca na grob g. L. Scherra v Slov. Gradcu nabranih 10; Mat. Wutti, posestnik na Ločilu, 30; Rodoljub Kranjskogorski 10, gg. Hočevar Jos. 1, Zvitter Val. 4, Novak Ign. 1, Zvitter Jos. 1, Milonik Ivan 4, vsi v Trstu mesto udeležbe kresne veselice v prid koroškimi Slovincem; Vek. Legat, vodja tisk., Celovec, 10; Bož. Štifter, prof., Kaluga, Rusko, 30; Slavno telovadno društvo „Ljubljanski Sokol“ čisti dobiček kresne veselice 1500; g. Kaplan Ant., župnik, Medgorje, 5; župnik Jereb, Predvor, 3; prof. Rostohar 2, prof. Skrbineš 2, Fr. Trunk v Bačah 2; Ivan Frole, železn. uradnik v Trstu, 2; Fr. Katnik, župnik na Brnci, 10; Iv. Dragasnik, župni upravitelj v Podkloštru, 10; Iv. Klemenc, pos. na Zili, 1; G. Mušet, pos., Tehače, 1; I. Müller, p. d. Kotnik, Dičavas, 2; J. Janc 2; dr. Iv. Tičar 10; Fr. Zupan 2, Žirovnik 2, Iv. Primec 2, vsi gg. iz Kranjske gore; Al. Wutti na Ločilu 2; dr. Matej Potočnik, prof. in pos. v Lescah, 10; M. Uršič v Maloščah 2; I. Warum, Malošče, 1; J. Lah, Stari grad, 2; I. Bergman, župnik, St. Lenart, 2; I. Hochkofler v St. Lenartu, 1; I. Aichholzer v Žužalčah, —20; Jan. Trunk v Žužalčah 1; N. Kofler v Žužalčah —40; J. Roblek, lekarnar v Vrbi, 3; nabranih 1; I. Poglič, gostilničar na Brnci, 1; blag. gospa Lina plem. Kleinmayerjeva na Brnci 4; I. Kofler, pos. v Žužalčah, 1; V. Lapuš v Žužalčah —40; uredništvo „Slov. Naroda“ v Ljubljani, nabranih iz št. 153, 156, 162, 183, skupaj 58:40. Narodna tiskarna v Ljubljani od čistega dobička 300; g. Zupančič nabral ob priliki otvoritve ljudske knjižnice med kranjskogorskimi rojaki 36:40; Jan. Trunk, pokroviteljino I. obroka 20 K. Skupaj 2448 K. Najprijaznejša hvala! Nadaljni darovi se sprejemajo v uredništvih vseh slovenskih listov ali v Beljaku, Peraustrasse 35.

Podkrnos. Nesreča se je te dni zgodila pri Kutniku v Selu; konj je pobil otroka. Gospodar je pripeljal ajde in konja spregel, da bi se pasel v ograji. Ko domači mlatijo, vidijo na enkrat priti fantiča, na obličju in prsih krvavega. Ko ga operejo, vidijo na čelu in pod enim očesom luknjico. Fant je namreč vzel bič, vdaril konja, pa se mu tako približal, da je konj brenil in otroka tako močno v obličje udaril, da je kost poškodoval. Fant je po hudih bolečinah umrl.

Podgora. V četrtek 11. t. m. smo spremljali k zadnjemu počitku Andreja Bergman-a, p. d. Komatarja. Rajnik je bil dober in pošten mož-narodnjak, ki se v kljub hudemu nemškutar-skemu pritisku ni dal spraviti v nasprotni tabor. Poznal je težnje rožanskih Slovencev, bil je ponosen na svojo domačo grudo, ki ga je kot svojega ljubljenelega sina prerano sprejela v svoje osrčje. N. p. v m!

Šmarjeta v Rožu. Minuli ponedeljek se je poročil vrli narodnjak Valentin Varh, po domače Kuhar, z gospodično Miciko Černe p. d. Čopičevo. Vrlemu parčku obilo sreče!

Svetnavas. Pri nas se govori, da je prodal Krasnik, p. d. Košičev Pepček svoje posestvo. Oh, kaj pa bomo mi Svetinjčani počeli, če je to resnica? Mislili smo, da nemčurstva stari stebri

nekoliko trdnije stojijo. Sicer pa brez zamere in srečno pot!

Bistrica v Rožu. Dne 7. oktobra t. l. se je vršilo v St. Janžu pri p. d. Tišlarju zborovanje „kršč. soc. pevskega in delavskega društva“ za Podsinjovas in okolico. Ker je napravila tovarniška godba iz Jesenic slučajno ravno ta dan izlet na Bistrico, popoldne pa plesno veselico v Podsinjivasi, je bilo naše zborovanje malo manjštevno obiskano, kakor navadno. A v kljub temu je bilo to zborovanje za nas večjega pomena, kakor marsikatero drugo; posvečeno je bilo edino le potrebam in težnjam bistriškega delavstva. Prišlo je na shod tudi častno zastopstvo bratrskega društva iz Podljubelja. G. Gostinčar iz Ljubljane je razlagal jasno in poljudno splošen program kršč. soc. delavske organizacije. Obravnaval je točko za točko; a vse to bo delavstvo doseglo le s pomočjo delavskih društev. Nato se je oglasil k besedi g. Fr. Čebulj, fužinski delavec iz Jesenic. Njegov predgovornik je že omenil potrebo strokovne, t. j. stanovske organizacije. Pripovedoval je, kakšne važnosti je strokovno društvo za fužinske delavce na Savi. Pred nekaterimi leti so tam delavce še topli, danes bi se pa že malo premislilo fužinsko vodstvo, predno bi se upalo s kakšnim delavcem le približno tako grdo postopati. Koliko krivic se je zabranilo, ve prav dobro društveni odbor, ki mora zmirom posredovati za svoje člane pri ravnateljstvu; mnogo dobrega se je že doseglo — vse s pomočjo strokovnega društva. Navdušeno je govoril preprost delavec iz lastne skušnje svojim tovarišem delavcem. Nato opozori naš društveni konzulent navzoče delavce, da so naše razmere na Bistrici čisto enake prejšnjim razmeram na Savi. Če so razmere enake, jih bo vzdramilo tudi enako sredstvo — strokovno društvo. Glavnega pomena strokovne organizacije je njena obrambna moč, torej je edino primerno in pametno tudi za bistriško delavstvo strokovno društvo fužinskega delavstva. To zahteva potreba stanovske izobrazbe in obrambe proti katerikoli krivici od strani delodajalca. G. Prijatelj, kaplan na Jesenicah, je nam izročil pozdrave od bratskega jeseniškega društva ter je navduševal delavstvo k vztrajnosti pri nadaljevanju delavske organizacije. Tamburaši iz Slov. Plajberga, društveni moški zbor in pevski zbor podljubeljskega delavskega društva so pa skrbeli za razvedrilo in zabavo med posameznimi govori. Srčna jim hvala!

Bistrica v Rožu. Gibanje za strokovno društvo napreduje. V fužini za sedaj ni več posebne nasprotovanja od strani vodstva. Morebiti da so pač vendar enkrat prišli do spoznanja, da bi bilo vsako nasprotovanje tukaj skrajno krivično in tudi brezuspešno. Tudi uradnik g. Goričnik bo moral ohraniti svojo plitvo modrost za svoje potrebe: delavci njegovih nasvetov ne marajo in jih tudi ne potrebujemo. V nedeljo, dne 21. oktobra t. l., ob 4. popoldne, pa bo pri p. d. Tomažu na Bistrici delavsko posvetovanje glede ustanovitve strokovnega društva. Pristop imajo samo fužinski delavci in od teh povabljeni somišljeniki. Pogovarjali se bomo največ o pravih strokovnega društva, o njegovem namenu in pomenu. Delavci, gremo polnoštevilno na to posvetovanje, ki bo za nas velikega pomena. Dobro izdelana pravila so duša in kažipot vsega društvenega življenja.

Iz Roža. V soboto popoldne smo v Podgorjah strmeli nad nesramnostjo, s katero se nekateri podgorjanski nemškutarji predrznejo norčevati iz najsvetejših človeških čutov: na sredi občinskega sveta pred cerkvijo je bila v tla zabita neka deska s križem na vrhu, na deski pa nagrobni napis. Kakor smo izvedeli, se je to desko, ne da bi se bilo prej vprašalo g. župnika, postavilo na pokopališče. Ker pa jo je g. župnik dal odstraniti, za kar ima vso pravico, so jo potem postavili na občinski svet, češ, naj bo pa tu. Z vso upravičenostjo vprašamo g. župana, ali ve za ta obče pohujšanje povzročujoč čin in ali bo storil vse, da se v bodoče naše ljudstvo ne bo izgledovalo nad takim ljudski čut skrajno žalečim in celo šentjakobsko občino sramotečim dejanjem!

Brda na Zili. Gospod urednik! Jezi jih, jezi in srbi jih tudi, zato se tako žabje napihujejo. Hočete vedeti, koga jezi? Kaj? Povem vam: naše „hausmajstre“ jezi. Mi takim ljudem pravimo hišniki. Naša občina ima svoje hišnike; resnično vam povem, da jih ima v sebi in okoli sebe. In brezplačno skrbijo in opravljajo svoj posel ti „hausmajstri“. „Kšeft“ (opravilo) si pa iščejo sami. Le pogledjte, g. urednik, v „Bauernzeitung“ in v „Kärntner Wochenblatt“ od 5. t. m. Tam se jezita kar dva na enkrat. Eden se jezi nad našo „bindiš kulturo“; drugi pa pravi, da smo mi Slovenci na Brdu izvršili „Gaunerstreich“ in da smo „Galgenvögel“. — Da veste, gospod

urednik: če gre do počitnice in mesec proti koncu, ni vsak človek dobre volje. Zato pa grize en „hausmajster“ našo kulturo, drugi pa se jezi nad stvarjo, katero je prav gotovo on sam izvršil: Den schuldigen Mann...! A tudi „Grazer Tagblatt“ se jezi. Tako se tedaj oglašča nemški trizvok, da bi slišali mi; a mi smo mi, Sultan je pa Turek. G. „hausmajster“ iz Šmohorja nas pa imenuje v svojem članku: „Strauchritter“, „fanatiš agitatorje“, „niedere Kulturstufe“, „Pan-kranzen- in Pervakenhauptlinge“. Verjemite mi, v teh izrazih obstoji cela švabska kultura. Tako širijo ti „hausmajstri“ švabsko kulturo in ime naše probujene občine po svetu. Jezi jih pač, da imamo tako trde glave; a po vseh svetih bodo še bolj trde. Vidite, g. urednik, da človek ne more vsakokrat kratko poročati; ni mogoče! Vsak g. „hausmajster“ ne zna slovenski brati, se mu mora malo bolj natanko razložiti. Takim „hausmajstrom“, ki na deželi služijo, pa tudi večkrat pameti zmanjka. In zakaj se jezi eden teh „hausmajstrov“? Umirajoča „südmarka“ je imela svoj ples. Zraven bil je tudi „südmarkkučar“. Tisto noč je zapisal nekdo na našo šolo: „Wohnung für Südmarklumpen“. Po mnenju g. dopisnika iz Šmohorja, delajo te besede „name-ravanim“ le čast. No, če so jim te besede v čast, čemu pa jih potem ta bolha tako ščiplje, da se jim vredno zdi, v časnikih s kipečim srdom pisati o nji? Pri zadnjih volitvah v deželni zbor so naši nasprotniki pri nas sramotno propadli. G. „hausmajster“ iz Šmohorja piše, da je to noč zopet zapisal nekdo na našo šolo besede: „Südmarksche Agentur“ in „Ihr Hundeanführer“. Ali smo mar mi krivi, da nekateri ljudje nemški pišejo? To je sad sedanjih šol. — Te izraze so po naročilu merodajnih oseb ovekovečili po fotografiji. — Naj storijo ž njimi, kar se jim umestno zdi, nam ni to nič mar; a radovednemu „hausmajstru“ iz Šmohorja bo o priliki naznanjena interpelacije v deželnem zboru naš poslanec Grafenauer ustregel, in sicer tako, da bo stvar sama pošteno plačana, g. „hausmajster“ iz Šmohorja pa bo zasluženo napitnino vtaknil v svoj žep.

Iz Žabnic. Kaj pa je, si bodele mislili, da iz Žabnic že zopet tako dolgo ni nobenega dopisa. Že marsikateri bi mislil, da ni nič več novega pri nas. Nekaj pa je vendar, namreč, da nas je sredi meseca oktobra zapustil organist, ki je bil komaj $\frac{3}{4}$ leta tukaj, ne da bi se od nas poslovil. Cela vas zopet žaluje, ampak ne zato, ker smo ga radi imeli, temveč, ker nam bo ostal v spominu.

Št. Vid v Podjurski dolini. V nedeljo, dne 16. t. m., umrl je po kratki bolezni v starosti 86 let oče našega g. župnika, gosp. Janez Svatoň. Pogreb se je vršil v četrtek na šentvidskem pokopališču ob veliki udeležbi domačega ljudstva. N. p. v m.!

Škocijan. Tudi drugo mesečno zborovanje bralnega društva se je povoljno obneslo. Samo škoda, da smo izbrali nepravi dan — 14. oktobra —, katerega je bil cerkven shod v Dolini pri Pokrčah, kamor od nas ljudje močno zahajajo, in še „žeganje“ v Vrheh, ter vsled tega bolj pičila udeležba. Po pozdravu nam je iz Celovca došli g. dr. Ehrlich govoril o „alkoholu“ in priporočal zmernost v uživanju alkoholnih pijač. Narodni fant Jože Krof iz Šmarjete nad Pliberkom je navdušeno govoril za „Učiteljski dom“, za kojega stavbeni sklad že zbira tajnik našega društva male prispevke. Z velikim odobravanjem so poslušali udeleženci še predavanje pesmi „Prave sreče dom“, s katero nas je razveselil p. d. Pevcarjev Miha in pa „Veljave dom“, katero je predaval podpredsednik prevaljskega delavskega društva g. Leopold Abraham. Hvala lepa vsem govornikom! Po končanem sporedu se je razvila neprisiljena zabava, katero so nam pripravili domači pevci in tamburaši. Le krepko naprej po začrtanem potu in napočili bodo boljši časi tudi za koroške Slovence, katerim dobesedno velja pregovor: Pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal!

Velikovec. (Cesarjev imendan.) Navada je na ta dan, da cesarju vdani podložniki izvesijo cesarske zastave. V Velikovcu je pa stvar takšna, da človek v resnici ne ve, ali je še v Avstriji, ali pa že morda onstran črno-rumenih mej. Na cesarjev god ni bilo razun na vladnih poslopjih, kapiteljskih hišah, cerkvi in „Narodnem domu“ nobene zastave. Tu se vidi, da velikovško hajlovstvo vidi svoje odrešenje le še v blaženem nemškem rajhu. Slovenci se ne bi ravno jokali, ako bi se vsa velikovška nemškutarija preselila tja, kamor jo srce tako vleče, bi vsaj ne okuževala več slovenskih tal.

Velikovski Pinteritsch in Gratzhofer — klerikalna zaveznika. Kdo bo to verjel? Da, gola resnica, saj tako piše protestantski „K. Wochenblatt“, ki nikdar ne laže, kar dokazujejo pogosti popravki, ki jih mora prinašati. Omenjeni

list namreč piše v št. 77, z dne 5. t. m., da sta prišla dva redarja v njegovo uredništvo in iskala rokopis o poročilu znanega zborovanja dne 12. septembra, in da bi zaplenila št. 71 vsled zapovedi zasebnih tožnikov Pinteritscha in Gratzhoferja. Potem dostavlja dobesedno: „Nista v nobeni dobri družbi; ker našega urednika tudi klerikalci od več strani tožijo, bomo doživeli pri prihodnjih obravnavah žalostno prikazen, da bodo zahtevali nemški nacionalci ob strani klerikalnih zaveznikov sodnijsko kaznovanje odločno nacionalnih in prostomislečnih mož.“ Živela klerikalna zaveznika Pinteritsch in Gratzhofer! Sedaj šele razumemo, kako so mogle „Fr. St.“ z dne 15. septembra t. l. pisati članek: „Vom bedrohten deutschen Boden.“ (Nemška zemlja v nevarnosti, namreč nemškutarsko mesto Velikovec.) Klerikalci namreč po trditvi nacionalnih časopisov niso nikoli zadosti narodni. Torej če sta omenjena gospoda klerikalna zaveznika, potem ni daleč oni trenotek, ko bo z velikovške občinske hiše zavihrala slovenska trobojnica. Kakšna sprememba v kratkem času! Pred dobrim letom je Gratzhofer na Dunaju interpeliral radi slovenskega krščanskega nauka na velikovških mestnih šolah in Pinteritsch je pred nekaterimi leti v gostilni zatrjeval: „Ich bin der Bürgermeister der deutschen Stadt Völkermarkt und werde es auch bleiben...“ (Jaz sem župan nemškega mesta Velikovec in bom tudi ostal.) Pa naj še kdo reče, da se ne godijo več čudeži! Da, da, svet se suče, in Velikovec ž njim.

Velikovski občinski zastop v luči protestantskega časopisa „Kärntner Wochenblatt“. Iz zanimivega članka omenjenega lista z dne 14. septembra t. l., kjer dopisnik neusmiljeno prijema župana Pinteritscha in njegovega namestnika Gratzhoferja, posnamemo le nekatere stavke, da bodo tudi bralci „Mira“ izvedeli, kako Nemci okoli „K. Wochenblatta“ sami sodijo o hajlovskem gospodarstvu. V članku beremo: „Ne gre se za strankarski boj med Vsenemci in „Ljudsko stranko“, ne za hudobno podstavljanje nog, temveč da se da duška ogorčenosti, ki se je nabrala radi dolgotrajnega slabega gospodarstva, za kar je bilo potreba slučajnega povoda. Šlo se je za to, da se najboljši Velikovčani, da, celo mesto postavi po robu tesnosrčnemu, korumpujočemu turškemu gospodarstvu zadnjih let.“ — „Koliko poslancev more (nemška ljudska) stranka naštet, ki so bili radi tega voljeni, ker so politiki in kaj razumejo o politiki. Na prstih ene roke se jih lahko prešteje. Eden je bil voljen v nadi, da se bo potegoval za dokaz sposobnosti, drugi, da bo dosegel povišanje colnine na neudelane (neustrojene) kože, tretji je v svaštvu (v žlahti) z vsemi merodajnimi obitelji (družinami) in osebami, četrti je našel milost, ker ni nevaren in ker bo voljno orodje (kimovec) za vladujočo kamerilo (stranko).“ Slovenci, dobro si zapomnimo to za bodoče volitve! — „V Velikovcu so se ravno najdelavnejši, v narodnem (nemškem) in gospodarskem oziru najzaslužnejši, in za občni blagor najnesebičnejši delavci s sumničenjem in nezaupanjem žalili, imenovali so jih sovražnike ljudstva, egoiste...“ — „Kaj še ima obnašanje Pinteritscha, Gratzhoferja, Zycha sploh skupnega z „Nemško ljudsko stranko“? — „Žalostno je, da se je moralo »umazano perilo« prati v javnosti. Zakaj toliko smetja se ne da več skrivaj pod suktnjo vun znositi. Toda obračun se je začel.“ — „Župan P. k zborovanju niti došel ni. Pustil je poslanca Gratzhoferja v ognju, s katerim smo itak že obračunali (abgetan ist), in je zato mogel vzdržati prvi napad, ne da bi še veliko izgubil.“ — „Niti P. niti Gr. ne prideta več v poštev pri višjih javnih službah v Velikovcu. Izključeno je, da bi se sploh še potegovala za zaupanje so-meščanov.“ — „Upamo, da bodo »gospodje iz ozke ulice« imeli še toliko takta, da se ne bodo več pokazali v javnosti, dokler ne potečejo njihovi mandati.“ — „Sploh se o njih nič več ne govori; na dnevnem redu je železniška zveza.“

Stakimi mastnimi ocvirki zabeljeno kašo morajo jesti nekaj mogočni in slavni velikovski nacionalci. Če bi jim kak slovenski ali klerikalni list bral take levite, bi nič ne rekli. Ali to stori vsenemški „Kärntner Wochenblatt“, in vsak pameten človek si lahko stori sodbo o „Nemški stranki“. Pametni Slovenci so vedno svarili ljudstvo pred takimi sladkimi „Nemci“, toda zaslepljenci nikdar niso hoteli verjeti. Taki dogodki vendar morajo marsikateremu iztrebiti oči.

Velikovec. (Nekaj resnega za sme h.) „Zdaj pa 'maš moža, da s' ga žalostna,“ bi sedaj lahko v velikem zboru zapela velikovška nemškutarija, kajti v resnici ima moža, kakoršnega so se že dolgo vsi „nemški“ Velikovčani branili, kakor hudič križa, namreč — veroučitelja na meščanski šoli — Hetzerja, Deutschenfresserja — kanonika Dobrovca! „Le Slovence ne, proč ž njim!“ No, in dobili so ga pa, in pa kakšnega!

To so vam res izgnali „hudiča z belcebubom“. — Nemškemu katehetu so dali poboljšek — prosto stanovanje in kurjavo, g. Dobrovce torej tudi sedaj lahko zahteva ta poboljšek, in če ga dobi, se bo pač imenitno grel ob vsenemških polenih in še marsikatero stuhtal v blagor slavnemu velikovškemu hajlovstvu. Naj pa človek še reče, da Slovenec nima sreče. — O joj, kaj pa bo sedaj s „pristnim“ nemštvom velikovške meščanske šole? „Hin ist hin.“ Saj pravim, še par takih in Velikovec bo — „črn“, tako črn, da ga nihče več ne bo mogel pobeliti. In vsemu temu je kriv ta nesrečni Dobrovce, ki je baje tako predrzen, da že ustanavlja med velikovškimi hajlovci slovensko klerikalno stranko. Neki župan in neki državni poslanec sta baje že priglasila pristop. O ta Dobrovce!

Velikovec. (Za prosto šolo) delajo med nami prav pridno socijalni demokrati. V zadnjem nedeljskem „Arbeiterwille“ se poroča, da so dobili že pravila in da se bo podružnica ustanovila prihodnji mesec. Sedaj pa naj le prav pridno pristopajo, posebno delavci. Na leto se mora plačati 2 K, in potem bo „ljudska šola oproščena duhovniškega jerobstva in klerikalnega vpliva“. Prijave sprejema sodrug črevljar Uranšek. — Dokler bodo taki ljudje reševali šolo, se nam pač ni treba bati, da bi se pogubila.

Šmihel pri Pliberku. (Nečuvena predrznost.) Preteklo nedeljo, 7. t. m., je izvršil blizu Črgovič neki doslužen vojak, ki se je peljal s popoldanskim vlakom iz Celovca proti Mariboru, vratolomen čin, ki nima para. Ko so namreč črgoviški fantje spremili svoje tovariše, odhajajoče k vojakom, z vozom pevaje na kolodvor v Pliberk, jim je omenjeni „kolega“, precej vinjen, mahal s klobukom raz vlak v pozdrav. Nakrat mu klobuk uide iz rok in sfrči veselo v zrak. Mož pa nič ne pomišlja, odpre duri in skoči urno za klobukom, ko je bil vlak v najhujšem diru. Predrznost se vali nekaj časa po bregu nizdol, a glej, kmalu pobere svoje ude in odteče hitro, kakor je bil skočil, za onimi fanti v Šmihel, kjer se je še pozno v noč bahal s svojo „hrabrostjo“. Razun majhnih poškodb na glavi odnesel je čisto zdrave ude. Neumnost ima pač srečo.

Šmihel pri Pliberku. Zaigralo nam je srce veselja, ko se je zalesketal na pročelju gostilne pri „Sercerju“ slovenski napis: „Gostilna — mesarija“ brez „Gasthaus“-a. Sicer je napis malo majhen, ali vendar ličen. Tako se je vsaj enkrat ustreglo iskreni želji narodnih Šmihelčanov in Bistričanov. In tako se spodobi tudi za probujeno bistriško občino, kakor za gostilno, v kateri se vedno napravljajo shodi, prirejajo igre in veselice. — Kaj pa naše prodajalne? Ali te ostanejo še vedno koj pri starem kopitu? Ali se morajo lepa slovenska imena res pisati z nemškimi črkami?

Okrepitev želodeca brez zdravil. Moderni človek prebavlja zaradi močnejšega razdraževanja živcev veliko slabše, kakor pa naši predniki. Zato se priporoča, izogibati se težko prebavljivih maščob in v kuhinji uporabljati le čisto Ceres jedilno mast. Ceres jedilna mast ni nikak nadomestek, temveč čista in neponarejena maščoba kokosovih orehov, katera je po preiskovanjih g. vseučilišnega profesorja Schattenfroha na Dunaju zelo lahko prebavljiva in okusna. Slaba prebava je pri zauživanju Ceres jedilne masti popolnoma izključena.

Društveno gibanje.

Slovensko pevsko društvo „Drava“ priredi v nedeljo dne 28. t. m. ob $\frac{1}{2}$ 4. uri popoldne pri „Dremlju“ v Glinjah veselico s šaljivim, do sedaj na Koroškem še neznanim petjem in tamburanjem. Pred veselico se vrši redni letni občni zbor slovenske čitalnice. Vstopnina 25 krajcarjev. K obilni udeležbi vabita prijatelje petja in pospeševalce splošne izobrazbe odbora „Drave“ in „Čitalnice“.

Občni zbor „Zilske podružnice slovenskega planinskega društva“ se vrši v soboto dne 27. oktobra ob $\frac{1}{2}$ 8. uri zvečer v gostilni pri „Zlatem studencu“ (prej Cavznik). Spored: 1. Poročilo o delovanju podružnice. 2. Poročilo in sklepanje o preosnovitvi podružnice s sedežem v Celovcu. 3. Volitev odbora. 4. Slučajnosti. Pričakuje se obilne udeležbe.

Podporno društvo za slovenske visokošolce Koroške bode imelo svoj letni občni zbor v sredo 24. oktobra ob 8. uri zvečer pri „Zlatem studencu“ v Celovcu.

Šentjakaška mlekarja v Rožu priredi v nedeljo dne 28. t. m. popoldne v prostorih „Narodnega doma“ javen shod, na katerem bo predaval potovalni učitelj g. Šumi. K obilni udeležbi vabi vse člane in nečlane odbor.

„Kršč. soc. ljudsko društvo za Vovbre in okolico“ priredi v nedeljo, dne 28. oktobra, po

popoldanski božji službi shod na Djekšah. Spored: Poučni govori in petje domačega mešanega zbora.

Vabilo k ustanovnemu občnemu zboru „Slovenskega katoliškega izobraževalnega društva »Lipa«, ki se vrši v nedeljo, dne 21. oktobra, v „Narodnem domu“ v Velikovcu ob 4. uri popoldne s sledečim sporedom: 1. Pozdrav sklicatelja. 2. Društvena organizacija. 3. Govor o pomenu združevanja. 4. Razni predlogi. Sodeluje celovško tamburaško društvo „Bisernica“. — K obilni udeležitvi vabi sklicatelj.

Slovensko krščansko - socialno delavsko društvo za Celovec in okolico ima svoje redno mesečno zborovanje v soboto, dne 20. oktobra, zvečer ob 8. uri v gostilni pri „zlatem studencu“, Lidmanskega ulice v Celovcu. Na sporedu so važna predavanja, vsled česar je želeli čim najštevilnejše udeležbe, h kateri vabi najvljudnejše odbor.

Tisoči priznanj potrjujejo

da najboljše in najcenejše dobavlja

cerkvene paramente in oprave

neprekosno že 95 let stara tvrdka

Josip Neškudla

e. in kr. dvorni dobavitelj in tvorničar

Jabloné nad Orlicí, št. 86, pošta istotam Češko.

Prosi se natančnega naslova.

Ilustrovani ceniki, proračuni, izberki poštine prosto.

Književnost in umetnost.

Slovenski sokolski koledar za leto 1907. Prejeli smo ravnokar izišli drugi letnik tega koledarja in reči moramo, da nam prav ugaja i po vnanjosti i po vsebini. Poleg koledarskega dela, poštinih določb in drugih takih občekoristnih podatkov, podaja koledar natančni pregled slovenskega sokolskega delovanja v preteklem letu in mnogo dobrih nasvetov za vsakogar, kdor se zanima za sokolsko stvar ali sploh za telovadbo. Ker se nadejamo, da bo sedaj po novi železnici prišla tudi med koroške Slovence sokolska ideja, priporočamo koledar v nakup vsakomur, ki želi, da bi „Sokol“ čim prej razprostrl svoja krila tudi nad slovenskim Korotanom. Koledar stane 1 K, po pošti 1 K 10 vin., in se naroča pri „Vaditeljskem zboru „Sokola“ v Kranju“, ali pa v knjigarnah L. Schwentnerja in Jerneja Bahovca v Ljubljani in K. Florijana v Kranju.

Trgovski koledar slovenskega trgovskega društva „Merkur“ za leto 1907. Jako lična vnanjost in izbrana, za trgovstvo važna vsebina. Omenimo naj sestavke o varstvenih znamkah, carini, krošnjarstvu, trgovskem potovanju, prodaji od hiše do hiše, tehtnicah in merilnicah, punciranju, ugodnostih na železnica za trgovske potnike, potnih listih, kako se dobiva davka prosti bencin, o tobačnih trafikah; nadalje podatki, kako se trgovec osamosvoji, protokolira firma, doseže pristojnost v občini itd., vsebina, ki gotovo zanima vsakega trgovca. Koledar stane 1 K, po pošti 1 K 10 vin., in se naroča pri slovenskem trgovskem društvu „Merkur“ v Ljubljani.

Dekan Simon Incko †. Pred sklepom lista prejeli smo iz Žabnic tužno naznanilo, da je g. dekan Simon Incko v četrtek 18. t. m., zvečer ob 7. uri, po daljši bolezni mirno v Gospodu preminul. Pogreb bude v pondeljek dne 22. t. m., ob 9. uri zjutraj v Žabnicah. Naj v miru počiva!

Razne stvari.

Ni hotel imeti cesarjeve slike. Kakšen duh vlada v deželah nemškega cesarja, je pokazala nedavno obravnava pred berlinskim sodiščem. Slučaj je bil sledeči: Strojni inženir Körner si je najel pri upokojenem davčnem uradniku dve opravljene sobi. V eni sobi je visela velika slika vladajočega cesarja Viljema. Körner je snel sliko s stene ter je izročil sobarici, češ, da slike ne mara v svoji sobi. Takoj je prihitel patrijotični hišni gospodar ter prestrašeno vprašal, zakaj je odstranil cesarjevo sliko. — „Ne potrebujem je,“ je bil odgovor. — „Ali za Boga, vendar ne bodete odstranili iz sobe cesarjeve slike?“ je še bolj prestrašeno vprašal vpokojeni cesarski uradnik. — Inženir je mirno odgovoril: „Zakaj ne? V moji sobi ne bo visela ne cesarjeva, ne papeževa, ne kaka ministrova slika. Ako si hočem okrasiti sobo, dobim lahko dovolj slik slovečih pisateljev, učenjakov in umetnikov.“ — Stari penzionist je kar zaloputnil vrata, da bi ne bil deležen tako nepatrijotičnega razgovora, odpovedal je inženirju stanovanje ter ga šel takoj naznaniti sodišču. Pri razpravi je vprašal predsednik inženirja, kako se je mogel izobraziti človek obnašati tako nedostojno napram cesarju. Inženir je odgovoril: „Nisem se obnašal nedostojno. V svoji sobi obešam pa vendar lahko slike, kakoršne sam hočem. V to pravico se ne sme vmešavati nobeno sodišče.“ Sodnik je bil seveda drugih nazorov ter je obsodil inženirja zaradi razžaljenja veličanstva na — 1 dan zavora.

Zitne cene

od 9. do 16. oktobra 1906.

Po uradnem poročilu deželne vlade z dne 17. oktobra.

Cene so za 80 litrov (biren).

Zito in sočivje	Celovec		Beljak		Pfliberk		St Vid		Trg		Velikovec		Volsperk		Žel. Kapla
	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	
Pšenica . .	—	—	11	84	—	—	10	88	—	—	—	—	—	—	11 12
Rž	9	40	10	56	—	—	9	44	—	—	—	—	—	—	10 54
Ječmen . .	—	—	11	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10 14
Ajda . . .	7	76	14	40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10 14
Oves . . .	5	60	7	36	—	—	5	60	—	—	—	—	—	—	4 68
Proso . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pšeno . . .	16	—	17	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Turšica . .	8	—	10	56	—	—	8	96	—	—	—	—	—	—	—
Grah . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Leča . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Fižol, beli .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ rdeči . .	15	42	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Svoji k svojim!

Opozorjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko zavarovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta ZAGREBA.

Ista zavaruje na Štajarskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje:

glavni zastop „CROATIE“ v Celovcu

Valentin Jug, benediktinski trg št. 4.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih Koroške.

Slovinci, zahtevajte povsod ter rabite samo vžigalice in svinčnike družbe sv. Cirila in Metoda!

V Celovcu dobijo se vžigalice in svinčniki „družbe sv. Cirila in Metoda“ v trafikah gosp. Izop, kosarske ulice številka 7.

Loterijske številke od 13. oktobra 1906.

Trst 53 4 26 11 81

Linc 66 22 76 81 85

Za novo

izdelovanje in prenovljenje oltarjev, prižnic, božjih grobov, tabernakljev, okvirov ter svetih podob

se priporoča

podobarska in pozlatarska delavnica

Janez Golež

v Celovcu, Živinski trg št. 9.

Priznana fina dela in nizke cene. Vsake konkurence zmožna, domača tvrdka!

ICH DIEN

Zakonito zavarovano.

Vsako ponarejanje in ponatiskovanje kaznivo.

Edino pravi je

Thierryjev balsam

le z zeleno znamko z nuno.

Staroslaven neprekosljiv zoper motenje prebavljanja, krče v želodcu, koliko, prehlajenje (katar), prsne bolezni, influenco itd. itd.

Cena: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s patent. zamaškom K 5.— franko.

Thierryjevo centifolijsko mazilo splošno znano kot „non plus ultra“

za vse se tako zastarele rane, vnetja, poškodbe, ture in uljasa vseh vrst. — Cena: 2 lončka K 3 60 franko razpošilja le proti predplačilu ali povzetju

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogški Slatini.

Knjižico s tisoči zahvalnih pisem zastoj in franko.

Dobiva se skoro v vseh lekarnah in medicinskih drogerijah.

Pozor! — Čitaj! — Pozor!

Slavonska biljevina

napravljena iz najboljših gorskih zelišč, izvrstno in z najboljšim uspehom deluje proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsni, hripavosti, težkemu dihanju, astmi, pljučnemu katarju itd.

Delovanje izvrstno, uspeh gotov.

Cena je franko na vsako pošto 2 stekleničici 3 K 40 vin., 4 stekleničice 5 K 80 vin. po povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Manj kot 2 stekleničici se ne pošilja.

Prosi se, da se naročuje samo naravnost

pri

P. JURIŠIĆU, lekarnarju v Pakracu, št. 58 (Slavonija).

Skrb vsake gospodinje je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvajanja okusna, zdravju v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavojke z varstveno znamko župnik Kneipp.

Franc Sadnikar

trgovec z železnino v Celovcu, Burggasse št. 7,

ima veliko zalogo vseh v železnino spadajočih reči, kakor hišno in kuhinjsko orodje, štedilna ognjišča, železne peči, vlite kotle za vzditati, fine, trpežno pozlačene nagrobne križe.

Najboljše orodje za mizarje, tesarje, kolarje, ključavničarje in kovače.

Vodne žage, kakor tudi sloveče „Neuhaus“-žage z znamko F. S.

Razno koroško železo, ploščevine za različno rabo.

Vse po izredno nizkih cenah.

Edina zaloga zboljšanega Matiević-vega traka (mere), s katerim se brez tehtnice ali vage določi teža govedi, torej posebno važno za kmete in živinorejce, kakor tudi Matiević-eva mera za sode meriti.

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

Izjava in preklic.

Jaz podpisani **Štefan Wieser p. d. Bošt**, posestnik v Podnu, sem v letošnji jeseni gospoda Valentina Lavsekarja p. d. Bošteta v Podnu obdolžil, kakor da bi bil Valentin Lavsekar kedaj Šimena Križnarja, Urha Andrejčiča in Matevža Križnarja pri meni storjene tatvine dolžil. Tudi sem g. Valentina Lavsekarja obdolžil, kakor da bi bil on kedaj Jakoba Lavsekarja p. d. Mežnarja v Slov. Plajbergu dolžil, da je pri meni zažgal.

Vsled tožbe Valentina Lavsekarja sedaj izjavljam, da sem Valentina Lavsekarja popolnoma po krivem dolžil in da so vse te moje obdolžitve popolnoma izmišljene in iz trte izvite, raditega vse, kar sem zoper Valentina Lavsekarja govoril, obžalujem in preklicujem ter s tem Valentina Lavsekarja za krivico, ki sem mu jo storil, javno prosim odpuščanja.

Štefan Wieser p. d. Bošt

posestnik v Podnu pri Slovenjem Plajbergu.

Lovske puške

vseh sestav, priznano delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Peter Wernig,

c. kr. dvorni izdelovatelj orožja v Borovljah, Koroško. Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Ohranitev zdravja je v prvi vrsti odvisna od zdravega želodca.

Vsakdo, ki nima teka, ki trpi na zgagi, slabi prebavi, zasluzenjem želodca, zapečenosti in vsled tega na trudnosti in oslabljenju, ki ne more prenašati navadne hrane in po jedi toži vsled bolečin v želodcu, prenapoljenja, slabosti, napihnjenja, riganja, glavobola, in drugih želodčnih slabosti,

rabi z najboljšim uspehom že desetletja kot „Marijacejske kapljice“ obče znane in priljubljene

Bradyjeve želodčne kapljice

ki se izkažejo vsled svojega posebno tek vzbujačega in želodec krepečega učinka povsod kot neprekosljive, kjer je treba okrepiti prebavila,

kakor pri malokrvnosti in bledičnosti in prebolevanju po težkih boleznih, ker je od okrepitve teka odvisno zboljšanje splošnega položaja.

Ker se pod imenom „Marijacejskih kapljic“ večkrat prodajajo posnetki, naj se zahtevajo vedno le Bradyjeve želodčne kapljice, katere imajo na zunanem omotu in navodu o porabi poleg Marijine slike s cervkijo kot varstveno znamko tudi podpis *C. Brady*

Najbolj varno pred posnetki pa je, ako se naravnost naroči pri edinem izdelovalcu C. Bradyjevi lekarni, Dunaj I, Fleischmarkt 1/385, odkoder se razpošilja šest steklenic za K 5.— ali tri dvojnate steklenice za K 4.50 franko in brez vseh drugih stroškov.

Dobra kuharica in gospodinja

išče primerno službo. Gre tudi v župnišče. Naslov pove upravništvo „Mira“.

Kupujte národní kolek!

iz najvišjega stališča

sojeno, je

Ceres

jedilna mast
najboljša
za pečenje, praženje, kuho.

Tovarna hranil „Ceres“ razpisuje tekmovanje v kuharskih receptih z dobitki v skupnem znesku 15.000 K.

Natančnejši pogoji se izvedo pri vsakem boljšem trgovcu brezplačno.

Trgovina z usnjem

A. Mehur

v Celovcu, na novem trgu, poleg gostilne pri „Deteljici“ („Kleeblatt“), priporoča **raznovrstno usnje** po najnižjih cenah. Kupuje tudi **surovo usnje in sprejema tisto v izdelovanju.**

Ravnokar je izšel nov natis:

Miklova Zala.

Povest iz turskih časov.
Spisal **dr. Jakob Sket.**
Tretja izdaja.

Izdala in založila Družba sv. Mohorja v Celovcu.
Cena: Mehko vezan 80 vin., za ude 60 vin., po pošti 20 vin. več.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

sprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbi.

Pojasnila daje in sprejema ponudbe **ravnateljstva zavarovalnice** ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

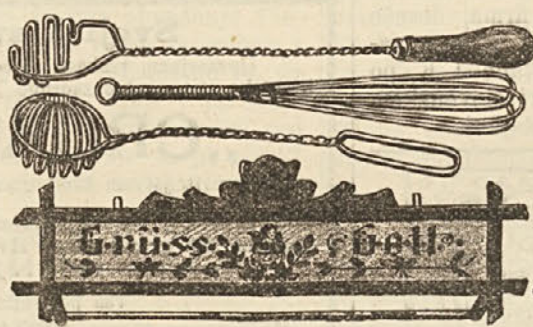
Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanja pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov, se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

Edina domača zavarovalnica! — „Svoji k svojim!“

Stepalnica za sneg,
Zajemalnik za cmoke,
Mečkalnik za krompir,
skupaj 25 kr.
Obesalnik za brisačo,
umetno izrezljan in s steklom izvezen,
25 kr.

Svetniški kipi pod steklenim poklopm 15 cm visoki, prekrasni,
25 kr.

Prevrat

je povzročila v trgovskem svetu ogromna prodaja predmetov po **25 krajcarjev.** Da omogočim tudi pokrajincanom nakup teh neverjetno cenih predmetov po **25 kr.**, sem izdal cenik z nekaj tisoči obrazcev teh **25 krajcarskih** predmetov in tudi blaga po višji ceni.

Ta cenik razpošiljam na željo vsakomur zastoj in poštne prosto. Gotovo boste postali moj odjemalec.

Izvozna trgovina Herman Auer

Dunaj, IX/2, Nussdorferstrasse 3—VI. (Krščanska trdnica.)

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Prodaja srečk proti mesečnim odplačilom.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitnolske kavelje.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spiljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.